Constat florenis 1 (?) [illegible] Ao. 1614

QVINTA ESENTIA:

OPERORVM POETORVM

Siue operarum Poeticarum

A BARTOLOMÆO BOLLA Bergamasco

CVMPOSITORVM

Stampatus Cipadæ:

Que est patria Baldi, non Iuris Consulti.

Apud Cingarem Arcistampatorem Ducalem.

Anno 1606.

AD LECTORES BONOS COMPAGNIOS.

EGo quamvis non magnus Philosophus, cum ſim natus & nutritus in valle Bergamaſcorum, ubi in maiore precio eſt caſeus & polẽta quam philoſophia, in effectu ſemper trouaui, quod illi qui volum ſemper eſſe ſapientes, magni ſunt ſtulti, & qui aliquãdo ſtulteſcunt, ſunt plerunque galanti homines, vnde proverbium natum eſt quod dicit. Magnam ſapientiam eſſe, facere ſtultitias in tempore, Fundamento hoc poſito.

Vos Domini chariſſimi exhortor vt melancoliam in bordellum mandetis, & vivatis ſemper alegri & contenti, quia omnis Melancolia in mundo, non pagat unum quatrinum, de debitis.

Vt autem habeatis cauſam majorem vos letificandi feci ſtampare meas rediculoſiſſimas poeſias

poeſias ſtilo nouo ſe ben fantaſtico quas ſi vultis legere chrepabitis propter nimiũ ridere.

Eas vobis dedico & in ſcribo, cum iſto pacto, ut vos me etiã alegrare velitis veſtra liberalitate: Perche paupertas O chancher eſt magnum impedimentum ad lætitiam, quod ego Sepiſſime prouaui, ſine dubio multi alij compagniones qui ſcrimare ſolent contra iſtum inimicum, ſatis eſt hoc quia vos eſtis prudẽtes & homines ex facie intelligere poteſtis.

Valete Illuſtriſſimi & Nobiliſſimi Principes & Domini. Et meum bonum animum boni conſulite, Dabantur ex meo ſtudio Macaronico.

Prima die
Anni
1606.

VESTER

Seruitoriſſimus

Il Bergamaſcus.

NOBILISSIMO ET CELEBRATISSIMO DOMINO Dn.

ANTONIO STREIT

Imperatoriæ Majeſtatis Conſiliario Meritiſſimo

Bartolomeus Bolla Bergamaſcus

Baſat cum reverentia

MANUS

CVm nuper vir Nobiliſſime.
Omnibus virtutibus cumulatiſſime.
Multis in vrbe Spira.
Præſentarem mea ſcripta mira.
Vt Caſei laudes Parmeſani.
Et honorem Colbij Neuſchloſiani.
Item alegriſſimas meas poeſias.
Atque alias pulcras fantaſias.
Quam plures jnveni viros.
Iudicio & ingenio miros.
Corteſos familiares humanos.
Qui liberaliter aperiunt manos.
Vt decet gentilhomines veros.
Garbatos politos & ſinceros.

Sed præ omnibus dedi tibi vantum.
Per omnia, non quatenus, & in quantum.
Non nulli sunt docti in filosofia.
Alij sunt versati in juristaria.
Quidam sunt periti in lingua latina.
Alij præstant Græca doctrina.
Quidam sunt bravi parlatores.
Alij valdè acuti disputatores.
Quidam sunt boni equitatores.
Alij sunt diligentes venatores.
Quidam sunt liberales.
Licet pauci reperiuntur tales.
Quidam sunt leves saltatores.
Alij gentilissimi balatores.
Quidam parlant linguas multas.
Amænas frasibus cultas.
Quidam habent alias particularitates.
Alij alias qualitates.
Sed quæ singula in alijs reperiuntur.
Illa in te coniuncta inveniuntur.
Statura corporis animi prudentia.
Doctrina, Comitas, eloquentia.
Cognitio perfecta linguarum
Et aliarum rerum variarum.
Summa liberalitas & cortesia.
Che surpassa ogni filosofia.
Te ergo merito mea musa cantabit:
Et nomen illustre in cælum portabit.

Vivat Antonius Streit Nobilissimus.
Gentilhomo senza pari, et garbatissimus.
Et Imperatorem pergat consiliare.
Seque & altos auanzare.
Nomen in æternum propagare.
Vbique per terram & per Mare.
Hæc ad spondam Reni cantaui.
Cum virtutes consideraui.
Quæ in te uno nidum suum fecerunt
Vt me unum deser erunt.
Sed qual, qual, jo mi sia.
Son suo servitor per fede mia.
Et in signum bone mee voluntatis
Dedico hunc libellum vestre generositatis.
Vestre generositatis dico magnanimitati
Come a Signior degnio de molti stati

Finis

Il Servitor humilissimo

Di vostra Signiora
Molto Illustre

Bartolomeo Bolla Bergamasco
Archipoeta Macaronico:

Illustris-

ILLVSTRISSIMO ET REVERENDISSIMO PRINCIPI AC DOMINO DN.

SCHWIICARDO

Archiepiſcopo Moguntino Sacri Romani
Imperij Electori Archicanzzellario
per Germaniam, &c.
Domino meo clementiſſimo.

BErgamaſcus ille ſubtiliſſimus
In Germania & Gallia celebratiſſimus
b, poeſiam novam extravagantem
Quam jnvenit ſed elegantem
t teſtantur libri ſtampati.
A Galantominibus lecti & celebrati
Bergamaſcus Princeps Illuſtriſſime
Baſat tuæ celſitudinis manus humiliſſime
alde letatur ob tuum adventum gratiſſimum
Ad Electorem noſtrum Sereniſſimum
Qui ſibi ut vides valde congratulatur
Et letitiam omnibus ſignis teſtatur
Accidit adventus in die dominico cantate
Vos Domini hoc bene notate
Vobis omnibus cantandum ſaltandum
Et per alegrezza iubilandum

Mihi in primis socio Bergomatensi
Qui obligatus sum Electori Mogontinensi
Propter beneficia suorum antecessorum
Erga me valde liberalißimorum
Qui mihi donarunt effigiem & Talleros
Vt monstrarent se esse meos patronos & heros
A tua celsitudine rogo istum honorem
Vt patiatur me esse suum servitorem
Servitorem quidem vilem & basißimum
Sed ad serviendum semper prumptißimum
Vel etiam cantandum & sonandum sur la lira
De vestris laudibus multa & mira
Vt feci Mogontie vestris antecessoribus
Principibus humanißimis & Electoribus
Hic vestræ celsitudini me comendo
Cui servicia mea dono non vendo
Restando in secula seculorum
Seruus humilißimus humilißimorum.

Il. Bergamasco
Archipoeta Macaronicus.

 In

In Babtiſmo Gentiliſſime & formoſiſſime puellæ AMELIÆ

Filiæ Nobiliſſimi Domini De Ameſtein Electoralis Aulæ præfecti & nobiliſſime eius vxoris cuius nomen neſcio Cantatum ex tempore.

Viuat Nobiliſsima iſta compagnia
Quæ dulcior eſt omni Maluaſia
Et melior omni Marzzapane
Tam veſtræ facies ſunt humane
In iſto Babtiſmo & Natiuitate
Decet nos eſſe in magna hilaritate
Iſte ſurculus alegrabit Nobiliſsimum
Patrem virum Garbatiſsimum
Et Matrem Matronem caſtiſsimam
Genere & virtute Nobiliſsimam
Ex qua al ſuo tempo nepotes
Naſcentur caualieri non ſacerdotes
Qui tantam ſtirpem illuſtrabunt
Et de quorum factis omnes parlabunt
Tunç ſe cumpatres valde gloriabunt
Quod iſtam puellam de fonte lauarunt
Iterum dico ſimus alegriſsimi
Et ad bibendum diſpoſitiſsimi

Nolo

Nolo ſingulos cumpatres nominare
Ne ipſo videar adulare
De una coſa volo illos rogare
Ne unquam patiantur ne in bloutum intrare
Sono mezzo matto & extra raſonem
Cum video ad me venire Simonem
Dicentem ſu ſu vels bot in preſonem
Et mihi monſtrantem ſuum baſtonem
Ego & canes habemus eaſdem raſones
Quod non libenter videamus baſtones
Sed ſatis dixi de hoc zaffo parlatum
Cuius nomen auribus meis ingratum
Tertio dico oſtendamus magnam letitiam
Depellendo à nobis omnem triſtitiam
Ego reſto veſter ſervitoriſsimus
De di & notte ſemper prumptiſsimus.

Cantavi

Il. Bergamaſco

Archipoeta Macaronicus.

CARMEN

CARMEN NUPTIALISSIMUM

Quo Bergamascus Matrimonium congratulat

Nobilissimo & Gentilissimo Domino

GEORGIO IOHANNI de PEBLIS Cubiculario Electorali imò etiam Consiliario laudatissimo

Cum Nobilissima & Virtutum omnium corona ornatissima Virgine

Domina Gertrude De Hamerstein Concursus Planetarum Fiet in die Sancti Michaelis.

1605.

Tandem & ala fin Plebis galantissime
Virtute, famiglia & corpore Nobilissime
Venit optatum tempus Ecclipsationum
Et Martis & Veneris coniuntionum
Venit dico tempus tuarum nuptiarum
In questa corte omnibus gratissimarum
In quibus nos valde relegrabimus
Et varias saltationes danzabimus

Galiard

Galiardas, voltas & ſaltarellos
Corrantas, paſſameZoſque bellos
Cum torchia danZas Todeſchas
Faciamus nobis facere gambas freſchas
Magnificos & bravos veſtimentos
Non ſparagnando oro & argentos
Huc huc omnes lætitiam portate
Et malincoliam in Turchiam mandate
Multas ego conſcribi verſificationes
Sonettos, ſtanZas & alias cantiones
Regibus, Principibus & perſonis talibus
Nobilibus, & Doctoribus Principalibus
Quod feci ſemper animo allegriſsimo
Et omnibus ad ſerviendum paratiſsimo
Sed pennam nunquam in manum pigliavi
Tam libenter, nec me magis ralegravi
Sponſus eſt omni laude digniſsimus
Literis & armis experientiſsimus
Genere ut dixi Nobiliſsimus
Et corpore ad omnia aptiſsimus
Sponſa eſt etiam gente nobiliſsima
Et Virtutibus omnibus ornatiſsima
Qualitatibus raris dottatiſsima
Animo & corpore pulchriſsima
Libenter deſcriberem concurſus Planetarum
Sed video, quod hoc me juvaret parum
Quæ res prorſus me facit mutum
Ne rurſus eam in blauhutum

Vnicum

Vnicum hoc tamen applicabo
Et Sponsis fausta omnia precabo
Vt viuant semper concordissimi
Ad se inseruiendum promptissimi
Multi egregij filij nascantur
Quibus magni Reges contentantur
Et videant tandem multos nepotes
Sed tu Sponse fac quantum potes
Sed ita vt caveas nimietatem
Quæ fert secum languitatem
Ego interea vobis lirabo
Et circa mensem saltabò
Sed tamen placebit Serenissimo Electori
Vnico meò Domino & liberatori
Qui nutu mihi potest imperare
Et quæcumque volebit comandare
Et state allegri vos convitati
Commendo me vestræ benignitati
Sponsorum etiam liberalitati
Datevi buon tempo come i frati.

Cantaui
Bergamascus Archipoeta
Macaronicus.

EGLOGA

Interlocutores

MELIBEVS & BERGAMASCVS

In Nuptias

Magnifici Domini Dn. GEORGI PASTORIS Sponsi.

Et ornatißima Virginis Dominæ Dominæ

ANNÆ MARIÆ Sponsæ.

Celebratarum Heidelbergæ

Prima introductio Bergamasci.

Saluete Domini Doctores & vos pulchræ puellæ.

NOn est in hoc Mundo quam magis ralegrat hominem, quam facere Nuptias subintellige cum bona vxore, id est non mala. Quia nulla unquam vxor bona fuit. Sed si mala est, tunc matrimonium non est matrimonium; Sed infernissimum.

Igitur ad vos exilarandos ego huc veni cum mea lira. Narrabo vobis dialogum pulcherrimum. Quem nuper habui cum Melibeo & Bergamasco state atenti.

Melibeus.

QVi ſit quod in umbra jaces ſtrava catus
Bergamaſce nec es vt antea ocupatus
Per vrbem te video andare melancolicum
Quaſi in panza haberes dolorem colicum
Qui ſit quod taceat iam tua lira
Cum qua ſolebas cantare multa mira.

Bergamaſcus.

O Melibee non eſt plus tempus quo berta filabat
Et borſa mea Talleros guadagniabat
Melius eſſet liram fracaſſare
Et verſus quos cumpono ſtrazare
Quam eſſe in iſta vrbe verſificatorem
Vel apud Doctores liratorem
Preterito menſe multos verſus cantaui
Et vix unum Tallerum guadagniaui.

Me.

Patientiam Bergamaſce oportet habere
Nec propterea lamentare aut flere
Doctores non ſemper habent loculos plenos
Vt tibi poſsint dare multos florenos
Et ſcolares ſunt plerumque oppigniorati
Alioqui eſſent erga te valde grati
Alÿ qui nundum dederunt aduc dabunt
Et te mi Bergamaſse exilarabunt
Surge & fac tuam liram intonare
Et totam hanc vallem Nicheri ralegrare

Hodi

Hodie Pastorius nuptias celebrabit
Et apud Sponsam se collocabit
Ber.
Volo ase tuum consilium sequitare
Et patronum meum versu honorare
Qui est elegantissimus inter elegantiores
Et doctissimus inter doctiores
Bonus Philosophus & magnus legista
In historijs magnus Chronista
Multas linguas parlat excellentissime
Et galiardam danzat perfectissime.
Me.
Satis de Sponso multa dixisti
Cur non etiam de Sponsa aliquid subiunxisti
Ber.
Quia melius est de mulieribus tacere
Quam multos de eis sermones habere
Illa hodie habetur castissima
De qua homines loquuntur paucissima
Dicam tamen Sponsam esse belissimam
Corpore & animo castissimam
Vincentem Lucretiam castitate
Et ipsam venerem formositate.
Me.
Tacere te tamen velle simulasti
Et tamen illam sumopere laudasti.
Ber.
Finem faciam & Sponsis omnia faustissima
Precator atque iocondissima

Sanctus Georgius bene equitare sciebat
Et lanzam bene crolare solebat
Idem faciet noster Georgius Pastorius
Qui in ista pugna non erit inglorius
Imo ipsum auanzabit quia lanzam
Ficcabit in pulcræ puellæ panzam
Vnde nascentur multi caualieri
Similes Sponsi patroni mei & heri
Si Bergamascus vos delectauit
Vestram liberalitatem expectauit.

Valete

Bergamascus Successor Merlini Coccaij.

Seconda introductio Bergamasci.

MElius est in hieme se vxorare
Quam in his caloribus feminas caualcare
Scitis ne quare Sponsa nostra sit palida
Quia nox hæc fuit nimis calida
Scitis ne quare Sponsus se lassauit
Quia tota nocte equitauit
Sed illorum amores relinquamus
Et ad personam meam veniamus
Vos potuistis hac nocte cogitare
Quid hodie mihi velitis donare
Ego ad accipiendum ero paratus
Et ad vobis obediendum non grauatus
Et lira mea laudes vestras cantabo
Et ad vos laudandum me nunquam lassabo.

Finis

Bergamascus Archipoeta Macaronicus.

Macaronica Nuptialis

In Gratiam

Domini Dn. Guilielmi Leiningeri
Sponſi.
Et Dominæ Dominæ Christinæ, &c.
Sponſæ.

Cantata à Bergamaſco prima introductio.

ECce nouus poeta qui non venit ex Monte parnaſſo ubi habitant illæ novem meretrices, ſed ex mōte Macaronico ubi pluuit Maluaſia et ningit Caſeus Parmeſanus inde attuli verſus quod vobis cantabo cū mea lira. Lira eſt proprium inſtrumētum poetarum.

Ideo Horatius depingitur cum lira.

IN Nuptijs juris & Medicinæ Doctorum
Omnia ſunt plena Carminorum
Sed quæ ſunt adeo pedantilia
Vt nulli ſint intelligibilia
Niſi prius conſulat chalepinum
Aut aliquem virum diuinum

Quæ fuit & eſt magna Coionaria
    Querere dictionarium in hoſtaria
In qua non eſt ſtudendum
    Sed cum hilaritate bibendum
Huc igitur venite muſæ Macaronum
    Et in celum alzate meum patronum
Stilo quidem ſimplici & ruſticali
    Sed ex afectu bono & cordiali
Patronum intelligo Guilielmum Doctorem
    Qui iam ducit pulchram vxorem
Ipſe eſt juvenis Doctus & Garbatiſſimus
    In omni ſcibili exercitatiſſimus
Dignus tam virtuoſa puella
    Quæ ei obediat tanquam catella
Vel tanquam equus ſuo inſeſſori
    Cui frenum admotum eſt ori
Hic ad nutum voluitur dexteritate
    Et maxima cum agilitate
Modo vadit paſſum modo trottum
    Aliquando etiam magnum galoppum
In ſumma beſtia eſt obedientiſſima
    Et mulieris cumparatione digniſſima
Chaualla & mulier in Philoſophia
    Sunt unum & idem per fede mia
Qui non credit legat pedantes
    De hac re docte cojonantes
Baſta copula hæc eſt politiſſima
    Cui precor omnia feliciſſima

Viuite

Viuite contenti diutissime
Sine discordia sed letissime
Viuat Sponsus cum sua Christina
Et Bergamasco porrigite vina
Sine vino frigent Sponsalicia
Vt docet regula cantalicia
Noli tamen nimium potare
Si vis martinum tibi stare
Quod si in lecto aliter mauis
Eris veluti sine remo nauis
Sed chancher non opus est hoc timere
Nam scio te bonum remum habere.

Dixi

Bergamascus Successor
Merlini Coccaij.

Secunda Introdvctio Bergamasci.

Bona dies Domini
Et vos pulchræ puellæ

EGo affero vobis bona nova Sponsus noster tota nocte nauigauit cum suo remo qui bene placuit Sponse, sepe intravit & egressus est cimbam magna cum voluptate iocus mirabilis visus est Sponsæ sed placuit tamen. Qui non credit interoget ipsam.

Valete

La ridomdella. La ridumdum
La ridomdella. La ridumdum.

Cantio Macaronica

In Nuptias

Domini Domini CHRISTIANI ANGELI Sponsi.

Et Dominæ Dominæ BARBARÆ Sponsæ.

Modulata à Bergamasco

Prima introductio Bergamasci

Salueat tota ista bella cumpagnia.

TAm masculini quam femini generis, res est valde miranda. Quod masculinum querit semper genus femininum, & femininum queri[t] semper genus Masculinum scitis ne causam dicite vos Doctores Aristoteles, Plato, & tales coiones dicunt hoc procedere quod uterque sexus per se imperfectus est. Quid igitur mancat masculonibus, vagina illa inquam vagina, quam Græci vallem pelosam vocant.

Quid autem mācat Mulieribus. Culter, ille inquam culter, quem Heberi caZonem vocant, propter talem cultrum & propter talem vaginam, nos iam, congregati sumus ut mea lira dicet vobis versibus plusquam fantastichissimis.

IN prima vera videmus omnes animales
Querere sibi pares & æquales

Taurus

Taurus querit ſuam vaccam
  Et barbettus ſuam braccam
Aues in arboribus Gringolantur
  Chauallæ ad coitum inuitantur
In ſumma omnes mares querunt femellas
  Cur non etiam juuenes pulchras puellas
O, ſapientem igitur Botomaiſterum
  Meum charum patronum & herum
Qui duxit nimpham beliſſimam
  Corpore & animo caſtiſſimam
Quæ Barbara quidem vocatur
  Sed nihil in illa barbari trouatur
Nam omnibus numeris eſt perfecta
  Amans virtutes & recta
Crines auroræ robauit
  Frontem & oculos a Venere mutuauit
Os, & maxillas Helena donauit
  Manus & pedes Diana procurauit
De, ijs que medio ſunt ſita
  Nihil poſſum dicere per mea vita
Sed Sponſus qui illam videbit & taſtabit
  Mira fortaſſis vobis narrabit
Fallor nam iſta libenter fiuntur
  Sed non libenter dicuntur
Stultus eſſem ſi laudes Sponſi Cantarem
  Et in Mare hoc laudum intrarem
Non baſtarent omnes Marones
  Ad faciendum iſtas cantzones

Fausta tamen omnia ipsi precabor
Et nuptias Macaronice venerabor
Non ero Propheta vanus
Sponsus est Angelus & Christianus
Viuant sicut Angeli & Christiani
Læti semper concordi & sani
Atque hic basat vobis manus
Bergamascus vester zanus.

Cantaui
Bergamascus Archipoeta
Macaronicus.

ILLVSTRISSIMO ET EXCELLENTISSIMO DOMINO DN. CHRISTOPHORO TRVCHSESIO Baroni in walburg, &c. Cesaree Maiestatis Legato *Domino suo benignissimo.*

ILlustrissime Domine Legatæ
Ad Imperij salutem natc
Nocte preterita cum non possem dormire
Per visionem vidi Coccaium ad me venire
Cum facie multum truculenta
Qualis illorum est qui carent polenta

Et

Et ſæpe coguntur come un cane
Senza formaggio mangiar il pane
Is tanquam homo iratus
His verbis me eſt affatus
Bergamaſce poltroniſſime
Baſtonadis iamdudum digniſſime
Cur ita jaces ſtrauacatus
Erga Ceſaris Legatum ingratus
Qui erga te fuit humaniſſimus
Benignus & liberaliſſimus
Surge & incipe eius laudes cantare
Se, no, ti voglio baſtonare
Experectus, ſtatim de lecto me leuaui
Et per troppa preſſa in terram caſcaui
Vxor mea cepit ſtrepitum audire
Et dixit beſtia quo vis ire
Ego reſpondi va in bordello carogna
Iam nolo grattare la tua rogna
Mox liram in manus pigliaui
Et aliquot verſus cantaui
Sed cum in laudes tuas vellem intrare
Reperi virtutum tam magnum Mare
Vt coactus fuerim, in lectum ritonare
Et mecum poſtea ita ratiotionare
Ad cantandum laudes viri huius divini
Non baſtarebbeno poetæ Græci et Latini
Horatij, Homeri, & Naſones,
Martialis Ouidij & Marones

Quapropter melius eſt tacere.
Quam inanes ſermones habere.
Poſtefanellam meam ambraciaui
Quam ut ſoleo bene contentaui
Cũ quæſto baſſio la mano di voſtra ſigni[a].Illu[a].
Cum vna reuerentia baſiſſima.
Reſtandogli in eternum
Seruitor, le ſtate come liuernum.

Dixi

Et viua Sancto Marco
per Mare & per Terra

Illuſtriſſimæ veſtræ Excellentiæ

Cordialiſſimus Schiauus

Il Bergamaſco

Archipoeta Macaronicus.

IN NOZZAS CONVENIENTISSIMAS

Nobilissimi & Garbatissimi Gentilominis

Domini ac Domini IOHANNIS CHRISTOPHORI HALLER ab Amerthal & Raidembuch.

ET

Nobilissimæ & pudicissimæ Virginis

Dominæ ac Dom. PATIENTIÆ REVBERÆ, Sponsæ.

In Ettlingen celebratarum,

octaua Maij 1603.

Cantilenæ Ritmosa lirificata

A

Bergamasco.

NVllus est mensis in tota estate.
Qui superet Maium alachritate.
Omnes plantæ producunt bellos flores.
Et animalia incitantur ad amores.
Suas amorosas querunt scolares.
Et in arboribus nidificant aues.

Si ceruus

Si ceruus poteſt atrapolare ceruam.
Eam valde accarezzat ſuper erbam.
Piſcis in aquis ſguizzando ludunt.
Et caudis gentiliter ſe trudunt.
In pratis danzzant cum puellis
Iuuenes tam brutis quam bellis.
Et poſtea faciunt bonam colacionem.
De amore miſcendo varium ſermonem
Recte igitur fecit Nobiliſſimus.
Dominus Haller Gentiliſſimus.
Qui ſuo lecto & ſuæ menſæ
Iunxit ſibi Sponſam iſto menſæ.
Sponſam galantem & virtuoſiſſimam
Omni muliebri dote inſtructiſſimam
Magno illo Reubero prognatam.
Caſtam blandam & bene moratam.
Cui etiam nomina ſunt conuenientia
Quia vt audio vocatur Patientia.
Patientia eſt virtus chardinalis.
Quæ ſpectatur in maximis malis.
Et eſt patientiſſimus.
Sæpe habetur prudentiſſimus.
Sed ſi omnis patientia eſſet tam formoſa.
Cancher ſaria pur la bella coſa.
Ego vellem patientiam habere.
Non vellem te tamen carere.
Sed videtur regula valde dura.
Quod dicunt patientiam frangere dura

Si tamen recte intelligatur.
Eſt res qui mihi valde probatur.
Et poſſumus caſum ita conciliare.
Patientiam ſuperbos humiliare.
Hæc intelligunt bene doctores.
Qui ſolent eſſe boni intenditores.
Et Sponſus bene diſcebit.
Quando Sponſam ſecum habebit.
Vt vt præcor ſit feliciſſima.
Vt viuant in pace iocondiſſima.
Et generent pulcros figliones.
Galantes & doctos tanquam Platones.
Qui ralegrent parentes & dominum Reuberũ
Qui tamen mihi numquam dedit tallerũ.
Nimporta, poterit Sponſum incitare.
Vt is mihi aliquid velit dare.
Ego perzzo ero vobis obligatiſſimus
Et ſeruitor afficionatiſſimus.

Dixi

Bergamaſcus Succeſſor
Merlini Coccaÿ.